

השבועון המצויר לאינפורמציה

רחוב גליקסון 8, תל אביב (ליד תיאטרון "אהל") ת.ד. 138, טל (ומני) 60785 מען למכרקים: "עולםפרס" משרד המערכת בירושלים: רחוב דוד המלך 1 (יוליאן). מ. ש. ר. ד. ס. ע. ד.

העורך הראשי: אורי אבנרי ראש המערכת: שלום כהן

עורך משנה, כיתוב: מיכאל אלמו (ומני)

עורך משנה, חדשות: משה בראסרי

הצלב הראשי: סול גולדמן

עורכי מדורים: מיכאל אלמו, יחיאל כשן, נצה נבי, ירחם נבק, זמר דמור, משתתפים קבועים:

דוד ארנון, אוסקר טאבור, פוליס סיארי, דריו מנוסי, צבי שש, ראש מערכת, ירושלים: מ"מ ראש מערכת, חיפה: דוד רוביננה

מונטי ג'וקובס, נביריאל דנון, שמואל בירון מוייל: העולם הזה בע"מ, מודפס: דפוס ישראל בע"מ ג"א

משה שרת יציה בתפקידו החדש לכשרותו דיפלומטים מכלי להיות דישראל. ע. מ. תל-אביב

מחשבה מרחבית

במאמרם, "המשחק נכשל" (העולם הזה 789) שר להגדירו בדרך כלל כמובן אולם יש לכב טעות יסודית אחת: הכשלות במדיניות החוץ המדיניות לא התחיל עם הקמת המדינה כי אם זמן רב לפני כן. המתייבים הראשונים לפני 78 שנה לא תבינו את ההשקעות הידרות עם הערבים היחסים המ"ת תוחים עם בילדות הערבי אינם תוצאת מלחמת הי"ם עצמאות. כי אם מלחמת עצמאות היא נקודת השיא במתיחות היחסים במשך 78 השנה האחרות נות

הגותן בלומנטל, תל-אביב

פוליטיקה קרחה

ברבותי! אתם מחמיצים הזדמנות היסטורית! כל הסיכויים מעדיים שניליהם סוף סוף את תרופת המלא המצויחה שקרית על קרחת תוך דקות מ"ט עשות. מלינוי בעלי הקרחת בעולם הזה כולו יקר מן את מניכס כמשיח. והראיה: בקמנד 3 של (העולם הזה 800) מופיע מיכאל סימון ראש המ"ת כמ, כשהוא נראה קרר למדי. בעמוד 5 של אותו גליון, כשנסרר ממנו ירושק, ראשו עטור שקרית לבנות שופעות. הפלא ופלא.

יצחק קלר, חיפה

כותב הכותרות מוכיח לא ראשו השעטר (לעזאזל!). בעל השערות הלבנות בעמוד 5 הוא חבר הנכנסת ריפתין.

אחרי עיון מעמיק בתבונתה של קלאודיה יר"ש שובה (העולם הזה 800) אני חושב שניחוק הי"ד סיס הידיפלומטיים היה ספונה.

יוסף גולדמן, תל-אביב

קול הערביקים

הגיע לירד מאמרם, "האמת מאחורי און נרץ" (העולם הזה 797). האם אי סקם בא מישהו להקורו השאלו את אנשי הצחת של החניות הישראליות מהו המבצ אחמיתו כיבאות הישראליות ולדוע עוקקים ימאיו מאוניותיהם? כמה עתריקים דו רצוני לומר כי אחת הסיבות לעריקה היא: אנשים כאון נרץ כהנה הימאות הישראלית. אין זו סמחה לאר. זוהי הוכחה כי חלק נרוץ מאתנו זרק כשאמר: "נמאס לוי" ונשאר פה. זרק נרץ כשאמר שאניות ישראליות הן אניות פורמים. הוכררם במאמרם את המקרה שאנשי צחת א.ק. נרץ רחשו מהל לרב הכולם אחרי שעמד לצדם ברדישה להוספת מבצע זו לאחר שהיה של למעלה משכועיים כנפס זר. נוכח, זהו חזד הניסו שאמם מראים לקוראיהם, אולם מרוע לא ניא לטוב להקורו ולמצוא את הדרדים האחרים שבו? כמותני שאנשים יודעים את אמת און נרץ שגלי חס דרמת במלחי צחת אחי אחרת של חברתו על שורשי הוספה של מבצע דו אחרי שהיה של למעלה משכועיים כנפסיו זרים. חברי תאובל של האניה אמר נרץ לאנשי צחת: "אני בעל האניה ואני אקשה מה מה שאני רוצה".

א ל קל מחוק עבר של שנים ולהתחיל ב" חיים חדשים, אטילו בארץ שופעת נוחיות. אמנם אחריה מן הערביקים סודרים יותר טוב מהם שר" כיס מתארים לעצמם. אולם העריקה יכולה להת" חסל אם יעשה מהשה במקומות הנכונים. אם אנו, שזנפנו את הימאות הישראלית מכקשים למענה, כנראה שיש לנו סיכח.

עריק, "גולת" אמריקה

רצח רמת-גן

אני מווע מן הרצח המחריד של הילדה מרמ"ת זו (העולם הזה 799). האם אין זו אשמת המשפחה או המסורת המתאימים כמתורים למושעי מין מכל הסוגים להלך תופסים כרובוט? האם אין מוסר במדינה אשר יאכמן אנשים מסוכנים אלה? אי אפשר לדרוש מהורים להגן, ש"ת לרדיהם לכל יברו עם איש כרובוט. ילד נשאר ילד ומספיקה מסוכרת למתות. ישנם אנשים, אם כי אינם מצוריקים משעים כאלה, שהם מסוכנים יותר, וכדאי כלל גם בית המשפט החמש כאת. שהאדם הוא חולה.

האם אין במדינתנו חוק אשר יעניש בכל הזמר הרין מושע המקסר סת"ל חיים של עסות. אני סוגה אליכם בחבה נמרצת לפתוח מעל דפי ע" תונכם במפע הסברה מקף.

משה קרסוף, חיפה

העולם הזה (800) הסביר את הגישה הצוללה והמדומית לקורטי אלה, לא יחליף גישה זו בהתרגשות חלופת. בשעות הסתייגו מדישותיה של "חבורת נוער מלבס" להרשאת קיומם של בני כושת קיים. כעת, לאור המאורעות שבאו עלינו בשבת הא"ת רות המינית ולאור שכל הנכונות החשודות בה" נשמו במלואן, החבר שאנו מכינים כפסיכולוגיה קצת יותר מרבה, "מומחים" היושבים ומשיאים עצוב לממשלה.

מוכס, הגון יותר, להקים בתי כושת חוקים ר" לחת על צדקנות מלאכותית ומפוסתה אם יהיה בזה כדי הצלת נפש אחת תמימה רכה. הממשלה בכעות מכורה תיה שיער המין הוא דבר שאפשר לכתוב עזרת ספרות חוקים.

בחרנו מכל העולמים את העולם הזה דוקא כי

אנו מכירים באי תלותו היחידה. אנו סתים אליי כמ בבקשה לערוך הקירה מסורסת על הצב ול- סכס בסופו של השבוע כמה נמשות חנות מששע היחה חוסכת לנו במסופה חקמת בית כושת אחר? שאול ויס, תנועה להגנת זכויות הגבר, ת"א יש קוד ואין קשב

יחית לו להכר מערכת שהמציא ת. מסוק הקולע, אל יתחלל אוסר כמפענתו" (העולם הזה 800) אף עתון אחד מלכרם לא הריח ז' כנס" שו להביע את צערן על הסרסופת האולגורית של המספרה כפרשת הרצח של המעוטה האופלדה חל ליון. חבל... חיים יעקב הלוי, ירושלם לשתיקה, חכמה.

אם מותר לם להתחרות עם מוסק הסטוקים שלי כמ, הרי לכי כיום הגישה החדשה של משפחת ישראל בלשון הבית השני: "אם אין פרסום לי מאום לי..." נחמן גרשוני, ירושלים "ואם לא לי, אז למי?"

סמיות מיניות

הודעתם כי 90 מכל 100 אנשים לקיים בסמיות מינית (העולם הזה 800) הריחמה אותי למפרי. מינוי לכס אינפורמציה ספרסית זו? מהוג הסכ" רים של העולם הזה?

אברהם קסיין, תל-אביב

לאו דוקא. מחקירה של ד"ר הארולד תליניני סון דינס. עורך המלון הרפואי של בלאקיס פון באצות הברית.

אני יודע מה זה הומוסקסואליים, סרדיים, מסוככים, אני מתאר לעצמי מה זה ספסיוס, אולם מעולם לא שמעתי על "טרנאנסססיוס". איד אולכים את זה? שמעון ברמן, ירושלים טרנאנסססיוס היא ססיה מינית המתבטאת בכך שגבר לובש לבוש אשה, או אשה לבוש גבר.

משה כץ, ירושלים

העולם הזה פנה אל הראשים הסוכרים של הספרות הישראלית, זכה להסכמת רובם לשי" מש כשופטים.

שריקות יופי

במדי אנושים (העולם הזה 796) כתבתם על מלי כת היפוי הירא הסובלת מחוסר מוסיקה כי מחנה הצבא בו היא נמצאת וכמו כן כי בשרם סרוקים תחביות אחריה. אנו החיליים כאותם ש" נה כי נמצאת מיכל הגנון והודיעכם כי מכלמי דריו נמצאים במסגנו - המשח במספר. אנו יוד" עם שמילכ במספיקה לקנות בקשים ממחסי וזיא יושבת ונתנית מיחיה של האנושים השוקים. מס' קמננו היא שאם חשקה נמשה בשריקות נעניק לה בשריקותינו.

מאבק עי. במאבק

ביוכה שהשתתפתי בו לא סככר ביבצץ שמו יר במאבק, כמבחינת שחוצא לפני המלחמה על- שו אורי אבנרי ומיכאל אלמו, ששיניהם שופיעים כעת ברשמת הברי מערכת העולם הזה. היו שפענו כי כתב עת זה היה כנעני, יהיו שפענו את הדיטר. מה האמת? האם יש קשר בין ב"מא- בק וביוי העולם הזה? ואיך אפשר להשיג את הכוכרות?

יוסף אלשולר, תל-אביב

מי יתחרה במעשי ידיו של ריבוגו של העולם הזה? אין כל קשר בין במאבק, שחיה ב"י לא רעיוני, ובין העולם הזה, שהוא חמש לאנפורמציה. המבקשים לקבל את חמש חוברות במאבק שהופיעו (פרס לראשון ש" אזל), יפנו בכתב לאורי אבנרי, בצירוף המ" חאה על טך לירה אחת.

זה הוא, במידה רבה, אשמת העתונות עצמה - שחלק כה גדול ממנה מלחך את סינכת המפלגה והשרד בבלוי או בנסתר. אולם גם כך אין לזולל בכוח השפעתה של העתונות. אחרי מעשה שמוראק בא מע" שהשמוראק שני. פה ושם נסלו ראשים רא" שונים. גם אם, במקרים רבים, לא גרם המיר" סוס לתוצאות גלויות-לעין, הרי עצם קיומה של העתונות החופשית, הבלתי-נרתעת, הוא גורם חוסס ממרבה לאשונה. אלמלא היא, ואלמלא בית-המשפט החופשי, היה המצב ב" ארץ שונה כיום מאד.

יש עוד גורם חשוב המשפיע על השפעת העתון. פוח-המחץ שלו אינו בנוי רק על אידיאלים. הוא אינו על פרוטות. אם הצבא הולך על קיפחה, כדברי נפוליאון, הרי העתון צועד על כיס העתון. מקור כוחו בנפוצה. אם נשימתו של העתון העברי קצרה, בהשואה נגשימת העתון האמריקאי, הרי אחת הסיבות לכך היא שאין בכוחו להציב גלילות-כיסי גדולות לגילוי מעשי-שחיתות, לגביית עזויות, לחקירת משעים, קיצור - לפעולה שמתספק את ההוכחות הדרושות לו כדי לפרסם את אהדיבה.

זהו, כאמור, חזד השני של המטבע (במ" לוא מוכן המלה). כראי לך ליכור זאת, בש" בוץ הבא לך הדיקוסק. אתה קונה גם מר דים של חומר-קריאה. אך אתה קונה גם מר סד ציבורי העומד בינך לבין הרבה מאד מע" ש-שמוראק.

הטענה השניה של הקורא כרלבב מהדהדת במכתבים רבים שאני קורא אותם. הרי זו ה" טענה ש"אתם רק כותבים, אבל אינכם עושים שום דבר..."

חברים יקרים, סוס היועד לרוץ כהלכה, אל תדרשו ממנו שיטיל ביצים או יספק חלב. עתון יכול לכתוב, רק לכתוב, אין הוא יכול למלא את מקומם של תנועות-עם, של מיס' קר-נוער, של כנסת, את מקומן של.

הקורא כרלבב אינו רוצה מאמרים יותר טובים, יותר חוקפניים. הוא רוצה במהפכה של הלבבות, בהתעוררות המוני, במיבצע כביר של נוער המצויר בממסא-ברזל.

אני רוצה בכל אלה בדיוק כמוהו. ובניגוד לקורא כרלבב אני גם מאמין שכרוא. אם מותר לי להינבא, הרניי מיכיל להינבא:

השנה הקרובה תראה שינוי גדול בנוער ה" עברי. עברה עונת הגעגועים הלהותים לחוץ" לארץ. תעבור עונת המפצות הרועשות-וה" נה, אחרי הערש ואחרי האש, יבוא קול הר" כמה הדקה אשר בו ה" - הדממה המולידה החלטה קטה בלבבות.

העתון? העתון יצביע על עובדות. זאת חובתו וזאת תועלתו. והעובדות לא תעשי" נה על גבי הניר.

בין מאות המכתבים שנתקבלו השבוע, יש נו אחד המעורר, במיוחד, מחשבה. הוא כי חוב בודי אליעזר כרלבב מר"י הירקון 132, תל-אביב. כרלבב ידוע לרבים מאתנו עקב מלחמתו הארוכה להוכחת צדקתו של שיני- צייטס, האיש שנשלח לבית-הסוהר בעתון "צח המהגנס צחאנגר - מקרה שקוראי ה" צעירים יותר לא יזכרוהו, חושבני.

כותב כרלבב: "היו לפני שלוש שנים) אופקים יפים ר" מרוממים - ועתה אינם. היתה גממה ברורה לצאת אל דרך טובה, עליה אפשר להגיע לה" קמת חזרה שתייה מושתת על ציק, על אמה, על ימרה, על צניעות ועל בקשת שלום באורת רציני מאד. והנה, במקום כל אלה, נשאר רק קטע מהמלה האחרונה: ב"מאבק רציני נשאר... ציני."

ספרך חזד השני של המטבע היתה הודעה על התחלה טובה אחרי מלחמת-השיחור. אבל נראה כי הכל נשאר בגדר התחלה, ותו לא. וכך והשתת גם העולם הזה על המגמה לעשות התחלות של כל מיני דברים רצויים, רק התחלות.

בין שאר ההתחלות היפות והגדולות היה עניי שמוראק. הוא גליון רבתי, רב רושם, אבל... גם זה עבר. שעוריה זו, שלא נש" כעת כמותה, של הדחת מבקר ישר אשר חשף נגעים, נשכחה. ואותו רב"מג שהיה אחראי להם, אותו אשכול המבוקר, שהשמיק, שה" דוח - הוא הועלה לדרגת שרה-אוצר, וש" לום על ישראל.

במקום להמשיך ולקועקע ולהצליף, עברו גם עם זה לסדר היום. וחסל: עד שהגיעו העני" ינים לכך שהעולם הזה סיגל לעצמו מין טון "בלאזה", מהול בלעג ציני דק אכסיסנטצי" ליסטי, רפה, אינ-אונים, לאחר-יאוש. כך הוא משקף ופוסח על מאורעות עולם ומלואו - עד שהוא עונה לאשה, השואלת אותו אם כדאי להוליד ילדים שעה שהם צופים לשמד במלחמת-עולם שלישית - שאשה זו הנה אופטימיסטית, כי עד שהילד ימל תהיה כבר מלחמת-עולם רביעית וכו'. כך מדבר עתון לוחם! עד אנה גניע?

זה אולי ההרסני המוחלט שבדמוקרטיה, כי חזד מעין זו שאנו סיגלנו לעצמנו כאן. הכל גלוי לעיניך, ומותר לך לדבר ולהרעיל על כך - ואו תיחכה שבמידה שתנסה לשנות דבר או חצי דבר, אתה תבזבו את דמך שב" עורקיק עד שתישאיר ללא טיפה ממנו, ותגססו בשקט ותוציא נשמתך. יעמד דבר לא תשנה בכלוא נימה. העול יסתכל בפרצופך, ואפילו יקשיב לדברייך במעט ענין, בחינה משמכש הוא לראות אם יוכל למצוא הגנה אסטטית מאופן דיבורך, אך הדברים יישארו כשהיו..."

למען האמת, איני כה פסימי כקורא כר- לבב. העתונות הישראלית אינה כוחה במדי" נה כעתונות האמריקאית, אשר לפני רוע" דים שרים ומתיאות ממשלות. אולם דבר

אורי אבנרי

מכתבים

עמוד השמו במשרד החוץ

אני רואה חובה לעצמי להודות לכם בשם רשכל העיר המצפון האנושי עבור כתבתכם הלקאית על מדיניות החוץ (העולם הזה 799). אולם נ"י מהו התקפה האישית על שרת מיותרת לדעתי. לא את קובע את הקו (שאיננו קיים) ועל כן אין כל הבדל אם הוא או עמו שמל ועמדו בראש מ"ש של החוץ. חוסר כיו איננו אופניו לשרת כלכר או למשרדו. הוא קיים בכל משרדו הממשלה המנצח על כל הפעולה, או העדר הפעולה, הוא י" כך גוריון.

ללא רכים ידעו את אמת על מדיניות החוץ שלכם עם ניתוק היחסים עם רוסיה נתעוררנו ונחננו לדעת שאין לנו ולא היתה לנו מדיניות

העולם הזה. השבועון המצויר לאינפורמציה. במדינה ילד (מפ"י) וילדה (מפ"ס) עין חרודיים, במעין, מחרח" מים בפעם הראשונה. ערו" מים. הילדה (לאחר הסתכלות ארוכה בילד): "לא אמתו לי שיש גם ההבדל הזה בין מפ"ס למפ"י". המלון בהמשכים גנרל ז. - אדם הנושא את